

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 375/2014
19.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Б., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката З.В., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.96/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6712/2013 од 16.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 19. маја 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б. – адвоката З.В., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.96/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6712/2013 од 16.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.96/13 од 25.10.2013. године, окривљени З.Б. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 297. став 5. у вези са чланом 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом "Е" категорије у трајању од 1 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што је истовремено одређено да се окривљеном време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 117.501,00 динар, као и да оштећенима М. и Т.В. на име трошкова кривичног поступка плати

износ од 99.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6712/2013 од 16.01.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.Б. – адвоката З.В., а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.96/13 од 25.10.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Б. – адвокат З.В., због повреде кривичног закона, не конкретизујући о којој се повреди ради, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао да захтев ваља одбацити, обзиром да нема садржај прописан одредбом члана 484. ЗКП.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а да се у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. Законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када је у питању разлог за подношење захтева садржан у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП (повреда закона), неопходно је да захтев за заштиту законитости садржи конкретне разлоге, односно у захтеву се мора навести конкретна повреда закона за коју подносилац захтева сматра да је учињена, што у овом случају бранилац окривљеног З.Б. није навео.

Наиме, бранилац окривљеног је захтев поднео због повреде кривичног закона, међутим у образложењу није навео о којој се повреди тачно ради, већ је истакао да је окривљени у току целог поступка у својој одбрани указивао да је главни узрок предметне саобраћајне несреће квар у серво уређају камиона, из ког разлога није могао да окрене улево управљач возила, како не би дошло до контакта са возилом оштећеног које је долазило из супротног смера, те да је на ове околности предложио суочење вештака П.К. са сведоцима И.Ж. и Д.Ш., као и да се у својству сведока саслушају радници МУП-а који су вршили увиђај критичном приликом, али да су ови предлози од стране суда одбијени.

Дакле, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног ни описно, нити позивањем на одређену одредбу закона, не наводи која повреда закона је учињена у правноснажној пресуди, односно поступку који јој је претходио, тачније не наводи опредељен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ полемиче са утврђеним чињеничним стањем и указује на погрешну оцену доказа од стране првостепеног суда.

Како према одредби члана 489. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу

само у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, имајући у виду да бранилац окривљеног у захтеву није определио конкретну повреду закона која је учињена пред првостепеним или апелационим судом, те да Врховни касациони суд није могао по службеној дужности испитивати о којој се повреди закона ради, то се о поднетом захтеву није могло мериторно одлучивати, већ је захтев браниоца окривљеног З.Б. одбачен на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези са чланом 484. ЗКП, обзиром да нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.